

УДК 636.64

Власенко М. - ст. гр. БФпс - 42

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Науковий керівник: к.е.н., доцент Левчунь Г.Л.

Стабілізація та подальше підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами підприємств в сучасних умовах посідає провідне місце в економіці. Адже головною метою будь-якого підприємства є досягнення високої прибутковості, максимізація доходів, які б забезпечували необхідні умови діяльності господарюючих суб'єктів. З досягненням цієї мети безпосередньо пов'язана система управління.

Удосконаленню організації управління фінансовим сектором в умовах ринкової економіки і питання втручання держави в економічні проблеми присвячено ряд наукових публікацій провідних вітчизняних і зарубіжних вчених, зокрема О.Д. Гудзинського, П.І. Гайдуцького, Й.С. Завадського, Дж. Кейнса, Н.В. Ключака, І.І. Лукінова, П.Т. Саблука, В.І. Терещенка, М.І. Туган-Барановського, І.П. Ушачова, В.В. Юрчишина та інших.

Пошук напрямів і механізмів удосконалення ефективного управління підприємств фінансового комплексу завжди був і залишається актуальним і життєво необхідним. Особливо це стосується сучасного розвитку, коли необхідно якомога швидше забезпечити вихід із кризової ситуації. У 2011 році виробництво продукції в усіх категоріях підприємств Тернопільської області становило тільки 64,7% до досягнутого рівня у 1990 році [1, с. 24].

Однією з причин, що зумовлюють кризову ситуацію в виробництві, є втрата функцій державного управління даною галуззю. Адже, як стверджував Дж. Кейнс і його послідовники, ринковий механізм на сучасному стані обов'язково має доповнюватись державним регулюванням економіки [2, с.20].

Управління як економічна категорія може виступати в двох формах: пряме і непряме. Держава як суб'єкт фінансового управління в умовах ринкової економіки здійснює не безпосереднє керівництво, а забезпечує регулювання, координацію і контроль міжгалузевих відносин, та розвитку підприємств.

Непряме державне управління економікою передбачає дію на соціально - економічні процеси як в державному, так і в недержавному секторах. При цьому економічна політика держави формується на розробках і впровадженнях в дію нормативних актів і механізмів, які забезпечують рівно вигідні для всіх суб'єктів підприємницької діяльності умови і правила поведінки їх на ринку. На загальнодержавному рівні формується система базових законів, визначається стратегія фінансової реформи і її пріоритети, розробляються механізми державної допомоги і підтримки комерційних підприємств.

У даний час державне регулювання недостатньо задіяне і його слід активізувати, а законодавчо-правова база вимагає подальшого вдосконалення. Проте й нині, в умовах недосконалої правової бази і не завжди ефективної дії економічного механізму, частина фінансових формувань успішно функціонують залишаючись прибутковими, а інші за однакових стартових умов опинились у фінансовій скруті. Це залежить насамперед від впливу зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства.